

i 1975 været genstand for en sagkyndig udredning, hvilket skete i betænkning Ds K 1975:7 Kultur og Fritidsverksamhet inom Handelsflottan, riktlinjer, organisation och finansiering. De i betænkningen indeholdte forslag er i princippet gennemført, hvilket for så vidt angår finansieringen af velfærdsarbejdet indebærer, at den gældende lov om afgifter til velfærdsforanstaltninger for søfolk bortfalder med virkning fra 1. juli 1976 og erstattes af en ordning, hvorefter en vis procentdel af de statslige søfartsafgifter (fyrafgifter) afsættes til formålet.

Som det fremgår af ovenstående redegørelse for velfærdsrådets økonomi, vil en væsentlig forhøjelse af velfærdsrådets indtægter være nødvendig for at kunne opretholde et rimeligt aktivitetsniveau.

Velfærdsrådet skal derfor indtrængende anmode handelsministeriet om, at der af staten må blive stillet yderligere midler til rådighed for velfærdsrådet og forslår, at

dette sker ved, at § 3, stk. 1, i lov 188/48, som senest ændret ved lov nr. 105/1971, søges ændret til:

„De til velfærdsrådets virksomhed fornødne midler tilvejebringes ved en afgift af 60 øre pr. dag for hver med dansk handelskib eller -fartøj forhyret søfarende — herunder skibsførere i sådanne skibe og fartøjer — der er forsikret mod følger af ulykkestilfælde i henhold til gældende ulykkesforsikringslovgivning. Afgiften udredes med 10 øre pr. dag af den søfarende, 10 øre af rederen og 40 øre af statskassen“.

Det fremsatte forslag vil betyde en forhøjelse af statens bidrag til velfærdsrådet, hvilket vil indebære en årlig merudgift på for tiden ca. 950.000 kr. Derimod indebærer forslaget ingen ændringer i redernes og de søfarendes bidrag til velfærdstjenestens drift.

E. Lysgaard.

Formand.

E. Vestergaard.

Sekretær.